

deca nam je nastlala pot s cvetjem. Vladalo je sploh veliko navdušenje. S petjem smo se kar pridružili bratom Hrvatom. Pridružila se nam je tudi velika taborska procesija. Postavili so nam tudi slavolok, od katerega nas je vodila pot k veličastni stavbi Sv. Petra. Prapore je blagoslovil č. g. prelat Pecek. Po levitirani sv. maši je govoril izpred glavnega oltarja zastopnik križarjev iz Zagreba o duhovni in gospodarski krizi. Govor je napravil na izredno številno množico globok vtis, ker je pač redkokje taka navada, da bi izpred glavnega oltarja govoril neduhovnik, zlasti pa še radi tega, ker je govoril izredno navdušeno iz dna duše in srca.

Beg s Hudičevega otoka.

Po 25letni ječi na Hudičevem otoku (pred sprednjo Južno Ameriko) je bil francoski mornariški častnik Karol Ullmo pomiloščen, da se vrne v domovino in se poroči z bolniško strežnico, katere ni nikdar v življenju videl, kateri pa gre zahvala za njegovo pomiloščenje. Ullmo je bil poveljnik torpednega čolna »Carabine« in mu je sijala najlepša bodočnost. Na svojo nesrečo se je pa zaljubil v lepoticco »Belle Lisson«, katero je preoblagal z denarjem in z darili tako, da je bilo kmalu pri kraju njegovo premoženje. Oficir je zašel na stranpota. Bil je v posesti ključev od oklopne blagajne v mornariškem ministrstvu, v kateri so bili shranjeni razni tajni dokumenti. Lastno-ročno je izmaknil nekaj teh spisov in javil ministrstvu, da so bili ukradeni. Istočasno je sporočil na ministrstvo pod napačnim imenom kot uzmovič dokumentov z obljubo, da jih je takoj pripravljen vrniti proti nagradi 100.000 frankov. Na videz je pristalo ministrstvo na ponudbo. Dogovorjen je bil celo sestanek na samotni gorski cesti v južni Franciji. Ullmo je res prišel v preobleki in dva detektiva sta mu izročila zahtevano svoto. Naenkrat sta ga pa napadla, ga razorožila, razkrinkala, l. 1908 je bil obsojen in odposlan na Hu-

dičev otok. Slučajno je čitala o razpravi proti temu oficirju mlada strežnica. Zanimala se je za obsojenca, mu pričela dopisovati. Ponudila se je celo, da se preseli na Hudičev otok, da bo lahko Ullma obiskovala ob dovoljenem času.

Mežica. Dne 24. maja je preteklo 75 let, odkar je prišel v to solzno dolino naš Jakopičev oče Anton Pratnekar. Nikdo bi mu ne prisodil sedem in pol križev, tako je še čvrst. Kot zvest naročnik »Slovenskega gospodarja« je Jakopičev oče zaslužil, da se ga tudi naš list spominja. Veliko je njegovo delo v teku življenja. Bil je vedno skrben gospodar, o tem pričata posestvi: Jakopičevo in Kunčevo. Bil je vzor krščanskega družinskega očeta, saj je s svojo ženo Mojco vzgojil same pridne in poštene otroke: Mojca je gospodinja Gutovnica, Maks gospodar na Jakopičevem, Franc je doma in Pepi je v službi v Borusu v Srbiji. Vsi so pošteni, krščanski ljudje. A naš 75letnik ni skrbel le za svojo družino, ampak je se žrtvoval tudi za širšo javnost. Saj je že od leta 1890 pa do danes občinski odbornik, nad 30 let pa že občinski svetovalec, 3 leta je bil občinski gerent, 6 let načelnik šolskega odbora. Koliko dela za druge je izvršil naš jubilar v teh letih, vedo vsi, ki ga poznajo. Tudi zadrugnik je. Več let je že načelnik posojilnice in odbornik stavbene zadruge »Katališki dom«. Da je bil vedno navdušen Slovenec, nam ni treba povdarjati. Ko so v dobi Avstrije hoteli ponemčiti našo Koroško, je on stal v vrstah zavednih Slovencev. Zato je pa bil takrat ob preobratu, ko so vdrle nemške tolpe, od njih preganjan. Tudi na cerkve-

Slednjo ponudbo je kaznjenelec odbil, a jo je prosil, naj se pobriga za njegovo pomiloščenje. Celih 15 let se je trudila usmiljenka in prosila vse mogoče urade in oblasti, dokler jej ni uspelo izposlovanje pomiloščenja.

nem polju je bil g. jubilar delaven; najprej kot ključar, a pozneje si je z nabiranjem prispevkov za nove orgle in zvonove stekel veliko zaslug za našo cerkev sv. Jakoba. V veliko zaslugo mu štejejo tudi, da je leta 1919, ko so ropali v našem župnišču, rešil uradne župnijske knjige. Za svoje zasluge je bil g. jubilar odlikovan z redom sv. Save V. razr. Še bolj ga bo pa odlikoval Bog, saj on ve najboljši, kako nesebično in vztrajno je vedno služil Njemu, Cerki in svojemu slovenskemu narodu! Jakopičev oče, na mnoga leta! Bog Vas ohrani! To Vam želijo vsi slovenski ter krščanski Mežičani.

Pameče pri Slovenjgradcu. Dne 31. maja je tukaj v Gospodu zatisnil oči najstarejši slovenski župan, g. Luka Pogač iz Pameč. Rojen je bil 17. X. 1855 in ga je spremljalo skozi celo življenje čvrsto zdravje do pred kratkim. Za župana občine Pameče je bil izvoljen leta 1882. V 51letni dobi je županoval sam 45 let. Le dvakrat po tri leta sta ga zamenjala druga dva župana, in sicer od 1891 do 1894 in od 1912 do 1915. Od leta 1915 pa je zopet županoval neprenehoma do svoje smrti. Za njegovega županovanja se je zgradila nova šola in župnišče ter izvršila druga javna dela v občini. Za svoje uspešno delo ga je občinski odbor leta 1912 pod takratnim županom Ivanom Vrhnjakom, izvolil za častnega občana. Vso dobo od 1892 je bil rajni Luka Pogač član upravnega odbora, oziroma pozneje gerentskega sveta Okrajne hranilnice in bivšega okrajnega zastopa v Slovenjgradcu. V predvojni dobi je kot narodno zaveden Slovenec v teh ustanovah, ki so bile v pretežni večini v nemških rokah, zastavljal ves svoj vpliv za koristi in potrebe slovenskega življa. Z blagopokojnim župnikom Fr. Pečnikom iz Podgorja sta ustanovila leta 1905 hranilnico in posojilnico v Slovenjgradcu, ki se še danes lepo razvija. Pa še druga dela pričajo o njegovi delavnosti in podjetnosti; če omenimo še krajevni šolski odbor in cerkveno konkurenčni odbor, čijih

Predtiskarija vzorcev za ročna dela

z najlepšimi vzorci se nahaja v trgovini Kralja Petra trg 4, Maribor.

jemo. Zdravemu je denar vse, tistim pa, ki so že na koncu, ni nič več. In če je bilo res kaj dediščine? Sprejela jo bo, ker je bila tako njegova poslednja volja, katero mora izpolniti.

Ali ni bila res vdova po njem? Ali se ni bil duhovno po svoji ljubezni poročil z njo, zlasti na koncu? Ali ji ni bil zvest do groba?

Koliko vdov je odhajalo od groba moža, ki so bile poročene z njim, z veliko lažjim srcem, kakor pa Ema od groba moža, kateremu je bila žena njegovih sanj in njegovega hrepenenja.

Ko je prišla domov, je našla tam svojega ženina.

»Karel,« mu je rekla s čistimi očmi; »glej, prihajam od Ludvikovega groba. Leto dni bom nosila za njim črno obleko, kakor da bi bil moj mož, ker me je tako zelo ljubil. Ali boš razumel to?«

Nekaj časa je razmišljal, nato pa ji je segel v roko.

»Da, Ema, razumem.«

Mati.

Bogatčevka se je vrnila s starim učiteljem domov.

Cel mesec je bila pri sinu v velikem mestu. Bili so to blaženi dnevi. S sinom je ogledovala to veliko mesto; toda med vsemi stvarmi, ki so bile vredne strmenja, je bila zanjo najbolj blaženo čudo sinova navzočnost. Stari učitelj se je bil že po treh dneh vrnil domov.

In nato je končno le prišla ura slovesa in učitelj se je moral zopet peljati v veliko mesto po mater.

Le tiho jokaje je sedela žena v D-vlaku, ki jo je peljal domov.

Dalje sledi.

Nov vozni red

veljaven od 15. maja 1932
je pravkar izšel v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.
Cena Din 2.—.

kar se tiče višine, na 7. mestu. Višje od nje so še postaje na: Mont Blancu, Monte Rosa, Jungfrau-Joch, Sonnblick, Zugspitze in na Etni v Siciliji. Poleg omenjene opazovalnice bi bila omeniti še postaja Bjesnica v Jugoslaviji, ki leži 2 tisoč m visoko. Opazovalnica Mussala bo beležila opazovanja celo leto in to pred vsem predznake viharjev na Sredozemskem in na Črnem morju. Postaja je zgrajena 7 m pod vrhom, tik ob ledenem jezeru. Na opazovalnici so zaposlene 4 osebe. Preskrba z živili je otežkočena, ker ni v bližini nobene železnice in bodo donášali živila na mulah.

načelnik je pokojnik tudi bil. Ni treba še posebej povdarjati, da je bil blagopokojni skoz in skoz krščanski mož, ki je bil vsem vzgled izpolnjevanja verskih dolžnosti. Dobremu in vzglednemu možu svetila večna luč, preostali naša sožalje!

Marenberg. V maju se je izpopolnil in zno-va zredčil naš trški občinski odbor. Za župana je bil imenovan posestnik g. Franc Helbl, za odbornike pa gg. posestnik Jurij Matjaš in mesar Andrej Rižnik. Novi župan je prevzel županske posle dne 23. maja. Preklical je odložitve odborniškega mesta g. Štefan Praprotnik in je umrl g. Rajko Ritošek, zato je izpraznjeno eno odborniško mesto. — Ze skoro tri cele tedne smo bili brez potrebne elektrike, pokvaril se je namreč dinamo. Škoda znaša okrog 20.000 Din. — Dne 21. maja se je ponesrečil neki mladi delavec. Hotel se je izogniti avtomobilu, a je odskočil v napačno smer: proti avtomobilu. Bil je ranjen na glavi, a rane niso smrtonosne. — Z grajskega brega se je odkrnilo nekaj precejšnjih skal. K sreči se niso prikotale do hiše, temveč so se zarile v njive. — Tatvine so se zadnje čase precej razpasle. Pred veliko nočjo so tatovi obiskovali kmete na vrhu Svetih Treh kraljev, da so si dobili priboljškov za praznike, koncem maja pa so se zglasili pri posestnikih nad Sv. Janezom ob meji ter odgnali nekaj ovc in eno tele.

Jarenina. Tukaj je v cvetočem maju smrt neumorno mahala s svojo kruto koso. Dne 9. maja je obiskala kar dve sosednji hiši. Zjutraj je zgrabila 24 let starega mladeniča Fr. Peklarja, ki je umrl na posledicah jetike. Proti poldnevju se je že oglašila v sosednji hiši in iztrgala ljubljenega soproga, očeta, dedeca Ferka Jožefa v 72. letu starosti. Trpel je kot mučenik na zaprtju vode in na želodčnem raku. Oba sta bila previdena z zakramenti za umirajoče. Predpeterski četrtek sta se obe krstili z dragima rajnima postavili pred hišo žalosti viničarja Ferka v Vajgenu, kjer ju je blagoslovil g. Jareninski kaplan. Sprevod se je začel premikati ob obilni udeležbi ljudstva. Sv. mašo zadušnico je bral g. Anton Šparl. Srčna hvala vsem in vsakemu posebej, ki so njima lajšali trpljenje z darovi in z besedami tolažbe. Iskren »Bog plačaja« tudi vsem tistim, ki so ju v slabem vremenu v tako lepem številu spremljali na zadnji poti.

Sv. Trojica v Slov. goricah. To leto je nas Trojčane obiskalo že mnogo težkih in tudi smrtnih nesreč. Zadnja se je pripetila v Oseku pri kopanju nekega globokega vodnjaka. Posestniškemu sinu Jošku Dvoršak je v vodnjaku postalo slabo. Hitro so ga ven potegnili; vendar je omahnil, predno so ga potegnili na svetlo. Padel je nazaj v vodnjak, kjer je mrtev obležal. Bil je tih, delaven in dober mladenič ter član Apostolstva, ki je redno v mesecu prejemal sv. zakramente. V trgu pa je za oslabiljenjem srca umrla Marija Horvat, žena tukajšnjega posestnika in grobokopa. Bila je prav pobožna žena in skrbna mati svojim otrokom. Bila je tudi članica cerkvenih organizacij. Naj obo v miru počivata; preostale žalujoče pa naj tolaži dobri in usmiljeni Bog!

Sv. Marjeta na Dravskem polju. Cesti proti Braunšvaigu in St. Janžu sta zopet vozi. Ves gramoz se je lepo sesedel in cesti sta vasi v čast. Škoda le, da z banovinsko cesto, ki so jo predvideli iz Rač skozi Marjeto na St. Janž, menda nič ne bo.

Sv. Miklavž na Dravskem polju. V nedeljo dne 21. maja je gasilno društvo proslavilo petletnico svojega obstoja. V ta namen so privredili prejšnji večer po vasi bakljado. V nedeljo

Katar v nožnici

»... Bissulin me pri daljnih več kot 1000 živin ni prevaril.«

Živinozdravnik D. D. Bach. Tierärztl. Wochenschr. 19. Jahrg. Nr. 11.

»... Čez 300 krav z Bissulin zdravljenih skoraj z enakim uspehom.«

Živinozdravnik Dr. S. Berliner Tierärztl. Wochenschr. 27. Jahrg. Nr. 16

Preprečeno uporabljen, 4 obvezila za eno živino, najmanjši tovarniški zavitek, 25 obvezil. Vprašajte živinozdravnika. Trajno držijo, brez duha, nerazdražljivo.

Bissulin se pošlje le na odredbo živinozdravnika. Brošuro s sliko bolezni brezplačno po

H. Trommsdorff Chem. Fabrik Aachen. Zastopnik: »Lykos« Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ul. 8.

jim je pa hoški dekan g. Alojzij Sagaj po slovesni službi božji blagoslovil društven avtomobil. Slovesnosti se je udeležilo sedem sosednjih gasilnih društev. Popoldne se je vršila vrtna veselica, ki je dobro uspela.

St. Janž na Dravskem polju. Gasilni dom bo kmalu dograjen in bo v okras zunanosti St. Janža.

Prepelje. Dne 24. maja je umrl Jože Pulko, posestnik. V marcu letos sta mu umrli mati in žena, ki mu je zapustila dveletno hčerkico. O Veliki noči je pogorel in tako zgubil vse premoženje. Te dni pa je Vsemogočni tudi še njega poklical predse. Tajna so pota božje previdnosti! Naj vsi v miru počivajo!

Fram. V nedeljo dne 28. maja se je zbralo v Framu 29 gasilnih društev iz mariborske župe in so zborovali. Popoldne se je vršil v velikih prostorih g. Planinca 14. občni zbor mariborske župe. Popoldne pa so se ob pol štirih začele praktične vaje iz gasilnega življenja. Najprej so bili alarmirani vsi gasilci, ki so takoj zasedli ves Fram in začeli takoj pogasiti fingiran požar. Visoki vodni curki so že kmalu pogasili mišljen požar in pričelo se je reševanje v notranjosti poslopij: skakali so v skrajni nevarnosti skozi okna iz I. nadstropja, plinske maske so imeli. Pa se je eden le vendar s plinom zastrupil in tega je kmalu rešil sanitetni oddelek gasilcev. Po tem se je vršil po vsem Framu sprevod, v katerem je korakalo stotine discipliniranih gasilcev, največ iz kmečkih vasi. Po sprevodu, ki mu je šla mariborska godba »Železničar« na čelu, je bilo še predavanje o motorkah in njihovem uspešnejšem izrabljanju časa z ozirom na ročne brizgalnice. Zvečer se je vršila pri g. Planincu še prosta zabava, nakar je celodnevna slovesnost bila končana. Opaziti je bilo strogo disciplino, izvežbanost in neustrašenost naših gasilcev. Moremo jim torej zaupati pomembno službo, ki jo opravljajo. Vsa čast jim!

Fram. V noči po 21. maju so neznani zlobneži vlomili v Marlinškov hram v Morju, so odnesli nekaj vina, ga še več razlili po tleh ter napravili tudi veliko druge škode.

Oplotnica. Posetnikom Rogla in Peska sporočamo, da vozi avtobus na prgi Oplotnica—Konjice od 1. junija le dvakrat dnevno in sicer iz Oplotnice v Konjice ob pol sedmih zjutraj (zveza na oba avtobusa na Celje in Maribor) in ob 15.15, zveza na vlak. Iz Konjic v Oplotnico pa ob 11.40 (po prihodu vlaka) in zvečer ob 18.05 po prihodu obeh avtobusov. Pripomnimo, da je iz Oplotnice najlepša in najsločnejša pot na Roglo in na Pesek. Ob enem si pa vsak izlekaj kaj rad ogleda ter se pomudi v lepi in zdravi Oplotnici, o kateri gre sloves, da je slovenski Meran. V restavraciji Kunej in v gostilni Lipuš so na razpolago sobe ter poceni hrana,

Veržej. Salezijansko Marijanišče je proslavilo Marijo Pomočnico, svojo patrono in zaščitnico vse salezijanske družbe dne 24. in 25. maja zelo slovesno. Za to se ima zahvaliti predvsem gg. dušnim pastirjem, ki so v svoji gorečnosti do Marije priporočali svojim župljanom udeležbo in se praznika tudi osebno udeležili, pa tudi požrtvovalnim salezijanskim sotrudnicam in sotrudnikom, ki so ne le s krasnimi venci in zelenjem okrasili zavod, ampak so s svojo vneto besedo pridobili marsikoga, da je priromal na Mursko polje, v lično kapelo Marije Pomočnice. V petih dolgih procesijah, večinoma spremljani od svojih dušnih pastirjev, so prišli pobožni domarji iz ljutomerske, cezanjevske, jurjevske, malonedejske, tomaževske in kapelske župnije k naši dobri Materi. Iz Prekmurja iz raznih župnij je prihitelo izredno veliko Marijinih častilcev že na večer 24. maja. Posebno smo še občudovali gorečnost romarjev iz najbolj oddaljenih župnij krasnih Slovenskih goric. Tudi zastopniki in zastopnice mariborskega sotrudištva se niso zdale dolga poti. Vsem naj mogočna Pomočnica, ki jih je hotela na svoj veliki dan imeti pri sebi z milostmi, za katere so prosili, obilo poplača! Popoldanska procesija, ki se je udeležilo do 4000 ljudi, je javna priča, kako hitro je zavzelo češčenje Marije Pomočnice srca našega dobrega in še tako vernega ljudstva. Bila je prava manifestacija naše katoliške vere.

Veržej. Za praznik presv. Trojice, dne 11. junija, vabijo salezijanci k proslavi Srca Jez. v Marijanišče. Pripravili se bodo nanj s slovesno tridnevno. V soboto pred praznikom bodo slovesne večernice. Sv. maše drugo jutro se bodo vršile druga za drugo do pol desetih, ko bo slavnostna pridiga o Srcu Jez., nato slovesno sv. opravilo. Gojenci s predstojniki in ves zavod bo pred izpostavljenim Najsvetejšim obnovil svojo posvetitev božj. Srcu. Popoldne ob dve pridiga, nato procesija z Najsvetejšim in kipom Srca Jezusovega; nato sv. blagoslov. Po cerkveni slovesnosti ljubka akademija v proslavo Srca Jez. v dvorani. Sotrudniki in sotrudnice, udeležite se te proslave. Saj je to vaš skupni družinski praznik! Pa tudi drugi častilci presv. Srca, pridite v obilnem številu, da se ob Srcu Jezusovem pokrepčate in utrdite v dobrem. Da mu skupno slovesno ponovno obljubite svojo zvestobo in mu izročite v varstvo svoje družine in domove. Naj vlada nad nami božje Srce Kristusa Kralja!

Sv. Jernej pri Ločah. V mariborski bolnišnici je v 54. letu svoje starosti umrl Janez Lovca, posestnik na Vrhu. Podlegel je težki notranji bolezni, ki bi se bila s takojšnjo operacijo še dala ozdraviti, sedaj pa je že bilo prepozno. Za blagim možem in očetom žalujejo žena in štiri otroci, pogrešalo ga bo kot skrbnega gospodarja posestvo, čutili bodo izgubo dobrega tovariša tudi sosedji. Naj v miru počiva! — Cesto mimo nove šole so vendar enkrat popravili, toda kako! — V Kolačnem je umrl kmet Jakob Leskovar v Brezju in Antonija Ratej, obo na pljučnem vnetju. Naj v miru počivata!

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. Po daljšem odmoru naj povem zopet par besed. V vojaški bolnici v Ljubljani je vsled poškodbe, ki mu jo je povzročil splašeni konj, moral umreti mlad posestnik France Blekač iz Meliš. Pač ni slutil pokojni usode, ki ga čaka, ko si je v letošnjem predpustu, poln veselih nad, pripeljal pridno ženo iz moziške fare na svoj dom. Meseca marca je moral nastopiti vojaško službo v Škofjiloki, kjer ga je po preteku dveh mesecev doletela smrtonosna ne-

zгода. Dne 29. maja je bil pokopan v Ljubljani. Dodeli mu Gospod uživati večni mir! — V mesecu majniku smo pokopali dva starejša farana, namreč Kolarjevega očeta iz Podhoma in Peščevo Ano iz Radmirja. — Slišimo, da je v nekaterih krajih zopet vzpostavljeno delovanje prosvetnih društev, zato upamo, da bo tudi naše društvo v bližnjem času dobilo dovoljenje za nadaljnji obstoj. — Da tudi mi »jamramo« radi težkih časov, se razume. — Prav žalostno pa je to, da imamo tu pri nas gotove osebe, ki naše poštene ljudi označujejo kot »protidržavne« ter jih kot take ovajajo oblastim. Tako je n. pr. moral iti bivši župan in oblastni poslanec g. M. Blekač k zaslišanju na okrožno sodišče v Celje, kjer pa je bil popolnoma oproščen. Tako imamo poleg gospodarske še težavno duševno krizo! — En veselejši dogodek, sprito sedanjih žalostnih razmer, pa bomo imeli dne 28. junija, namreč obisk prevz. g. škofa, ki bo našim otrokom delil zakrament sv. birme.

Gruševlje pri Rečici. Po daljšem bolehanju je izdihnil svojo blago dušo Janez Slapnik, vulgo Vrbnik. Kot nad vse skrben oče je preskrbel in vzgojil devet otrok v strogo krščanskem duhu. Bil je dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja«. Bolezen je prenašal potrpežljivo in bogu vdano. Sedaj si boš, blagi mož, odpočil od truda in trpljenja. Za njim žaluje žena, sinova in hčere ter sorodniki. Naj počiva v miru!

Vitanje. Splošna žalost je zavladala po celi župniji, ko so se v nedeljo dne 21. maja oglašili zvonovi in je žalna zastava s cerkvenega stolpa naznanjala, da je preteklo noč umrl naš dober gospod župnik Jožef Musi v bolnici v Celju. Blagi, ljudomili gospod je bil bolj rahlega zdravja, toda kljub bolehnosti je vršil natančno svoje posle in upravljal našo župnijo skoro 19 let. Bil je izredno dober in prijazen z vsakim, gostoljuben ter potrpežljiv s slabostmi bližnjega. Znal je pa biti tudi neizprosni in strog, ako se je bilo treba potegniti za čast božjo in za dobrobit bližnjega. Bil je posebno vnet za lepoto hiše božje za časa njegovega službovanja, in so se vse tukajšnje podružnice lepo prenovile. Nabavili so se pri teh kakor tudi pri župni in Marijini cerkvi novi zvonovi. Najlepši spomenik pa si je postavil s prenovitvijo naše župne cerkve, katera je temeljito prenovljena; cerkev je lep spomin starinske umetnosti. Imel je tudi vzorno urejeno gospodarstvo. V njegovem hlevu je bila vedno najlepša živina. Nad vse mu je bila cerkev. Bil je goreč oznanjevalec božje besede in neutrujen v spovednici, kjer je delil trpečim dušam nebeški mir. Zato je upravičena žalost vseh faranov ob tej nenadomestljivi izgubi. Želimo blagemu dušnemu pastirju, da bi našel milost pred večnim Sodnikom in da bi lahko rekel: »Gospod, glej, črda, ki si mi jo izročil v varstvo, vso sem pripeljal k Tebi, nobeden se ni izgubil.« Jezus, usmiljeni sodnik, bi mu dejal: »Dobri in zvesti služabnik, pojdi, prejmi plačilo za svoje delo.«

Št. Janž pri Velenju. V nedeljo dne 11. junija se vrši slovesna blagoslovitev novega gasilnega doma z nastopnim sporedom: sveta maša s cerkvenim govorom ob desetih pri gasilnem domu, govori in deklamacije, skupni nastop z velenjskimi tovariši-gasilci, skupni obed, šaloigra »Ne kliči vraga«, nastop dobernškega in domačega pevskega zbora, prosta zabava s srečolovom, šaljivo pošto itd. Svira domača godba. Za pijačo in jedajo bo preskrbljeno. Čisti dobiček od prireditve je namenjen za nabavo gasilnih potrebščin. Pri-

dite, bratska društva in vsi prijatelji velike krščanske misli o ljubezni do bližnjega v prav obilnem številu!

Celje. Sedaj h koncu šolskega leta čitamo v časopisih poročila iz raznih šol. Naj zato sledi tukaj tudi kratko poročilo iz orglarske šole v Celju. Šolsko leto 1932-33 je pričelo 15. 9. 1932 in se bo po vsej verjetnosti končalo 5. julija 1933 ter bodo takrat tudi zrelostni izpiti letošnjih tretjeletnikov-absolventov. Zaključek šolskega leta bo letos zato malo prejši kot navadno, ker gredo gojenci v Maribor na dijaško zborovanje dijaških Marijinih kongregacij in k duhovnim vajam. Nadzornik orgl. šole, katero vodi g. skladatelj Karl Bervar, je g. opat celjski Peter Jurak. Razen g. vodja poučujejo na šoli še: č. g. kaplan Granfola Iv. liturgika, g. Dušan Sancin, učitelj na Glasb. matici, klavir, in g. Ivan Kramar slovenščino in računstvo. Šolo obiskuje letos 25 gojencev, med njimi 1 gojenka. Za zrelostni izpit so prijavljeni sledeči absolventi: gg. Balazič Štefan, Beltinci; Goršek Jurij, Gotovlje; Greifoner V., Sv. Andraž v Halozah; Jelen Davorin, Št. Ilj pri Velenju; Kerec Rudi, Cankova v Prekm.; Kolšek Jože, Laško; Krauthacker Ivo, Strigova; Pocajt Ivan, Sv. Jakob pri Velenju; Ulaša Ivan, Rimske toplice, in gđ. Malči Planinc, Trbovlje. Iskreno zahvalo smo dolžni gojenci letos posebno č. g. Granfoli, ki se je kot predsednik celjskega KPD zelo zavzemal, da bi KPD pošiljalo v šolo izredne predavatelje in sicer za knjigovodstvo (g. prof. Bitenc), za občinsko upravo (g. ravnatelj Al. Mihelčič) in za družabno življenje (g. dr. Gantar). Prva dva gg. predavatelja sta že začela s predavanji, a po razpustu KPD so predavanja prenehala. Vsem, ki so pri tem pokazali dobro voljo, najiskrenejša zahvala! Gojenci so do razpusta delno sodelovali pri gledališki družini in pri pevskem odseku KPD. Sedaj so samo še člani dijaške kongregacije. Udeležili so se tudi knjigovodskega tečaja Zadrugne zveze. Dal Bog, da letošnji absolventi zapuste orglarsko šolo z veselimi spomini na Celje. Naj se razidejo po širni Sloveniji kot dobri organisti, vneti katoliško-prosvetni in zadržni delavci! Mislím, da bo to v veselje g. vodji in gg. učiteljem, pa tudi njim samim v korist. Naj bodo glasniki in gojitelji naše drage nam cerkvene in narodne pesmi slovenske! Njih življensko geslo bodi: Bogu in domovini!

Gornjigrad. Nemilo je posegla smrt v Mihlavčevo rodbino na Križu. Iztrgala je iz domače srede staro mamico, ki se je preselila k svojemu, že davno umrlemu možu. Preminula je najstarejša faranka gornjegrajske župnije. Bila je birmanka škofa Slomška; zakrament sv. birme je prejela že v svojem 4. letu. Izhajala je ugledna mamica iz ugledne krščanske Mižnovne hiše na Homcih. V visoki starosti 88 let jo je Bog poklical k sebi. Naj ji bo lahka zemljica domača, preostalim pa iskreno sožalje!

Sv. Peter na Medvedjem selu. Začeli smo se tudi mi Šentpeterčani oglašati v javnosti, saj tudi k nam prihaja precejšnje število »Slov. gospodarjev« in drugih dobrih časopisov. Le samo, ako bi se še enkrat gospod Zaslužek spet k nam povrnil in pognal od nas morečo gospo krizo, ki nas že davi na vseh koncih in krajih.

Sladka gora. Dne 30. maja je strela udarila v zvonik tukajšnje podružnice Sv. Mihaela, ki je vzela tako pot, da nam je nerazumljivo. Odnosla je strelovod, katerega še nismo našli, pa je bil lansko leto pozlačen. Žico je čisto raztrgala in le nekaj koncev smo našli, ki pa

so čisto zažgani in razplošateni, kakor bi jih bil imel kovač na ambosu. V zvonici je bila soha angelja, kateremu je glavo odtrgala, jo vrgla na tla pred zvonik, truplo pa delač proč pred mežnarijo. Na velikem oltarju je enemu angelu roko odtrgala in ga obrnila. V žagradu je eno okno celo zdrobilo šipe in les, eno pa samo odprlo, v cerkvi pa tudi eno okno čisto zdrobilo, tlak pod zvonico je razoralo, dvojna stranska vrata zlomilo, glavna vrata, dasi so bila zaklenjena, odprlo. Strela je nato švignila v mežnarijo in ondi napravila zelo veliko škodo. K sreči je streha krita z opeko in graben je s pleha, sicer bi bila hiša v kratkem kup pepela. V mežnariji je okna zdrobila, samo na enem je les ostal, kos špirovca je odbilo in svinjsko štalno užgalo, ogenj pa so k sreči zadušili. Na hiši je odtrgalo kos zida, in streho vso pokvarilo. Gospodar trdi, da za 2000 Din si ne upa škode popraviti.

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Meseca maja je pogorela hiša in gospodarsko poslopje kmet Lukatovega Jureka v Tuncovcu. Razven gospodarskega poslopja sta zgorela dva vola, ena krava, ena stara svinja in osem mladih svinj, kokoši, vse orodje, brane itd. Posesnik trpi občutno škodo, ker malenkostna zavarovalnina ne pokrije škode. Pač pa so med nami usmiljena srca, ki mu bodo v stiski rada pomagala s potrebnim lesom itd., zlasti pa z vprežno živino in delom. S tem bomo precej olajšali bedo prizadetemu kmetu. Saj vemo, da nam bo Bog obilno poplačal. — Dne 28. maja je predaval o jetiki v tukajšnjem Društvenem domu ob obilni udeležbi g. dr. Karol Brabec. G. doktorju hvala, in to tem bolj, ker je obljubil, da nam je rad na razpolago za slična predavanja.

Sv. Jodert nad Laškim. Dne 20. maja se je po kratki, mučni bolezní preselila v večnost Grešak Barbara, mati sedmih nedoraslih otročičev. V trpljenju in skrbih ji je potekalo življenje. Kako je bila priljubljena pri znancih, je pokazala obilna udeležba pri pogrebu. Domači g. župnik je imel ganljiv nagovor, pevski zbor pa je zapel par žalostink rajnici v slovo. Vsem skupaj iskrena zahvala in Bog plačaj, užaloščeni rodbini pa sožalje! Naj v miru počiva!

Videm ob Savi. Kljub gospodarski krizi je obhajala župnija Videm nekaj, kar se pri nas redkokdaj doživi: namreč zlato poroko. Naša slavljence Pavel in Terezija Planinc sta doživela 50letni jubilej zakonskega življenja. Mož je star 79, žena 72 let. Cerkvini obred je opravil č. g. dekan Ivan Medvešek. Našima slavljencema želimo še mnogo zdravih dni v življenju!

Vojaške zadeve.

Rekrutom in vojaškim obveznikom, kateri hočejo vložiti prošnjo za skrajšanje roka (dijaški rok), za osvoboditev od službe, za odlaganje službe in za razna potrdila vojaške potrebe, priporoča se knjiga »Vojna obveza (prošnje, pritožbe in potrdila)«, katero je izdal komandant mariborskega vojnega okrožja in katera je tiskana v latinici. Knjiga je zelo praktična, ker vsebuje na 140 straneh 70 vzorcev prošenj za vse slučaje. Potrebno je samo, da se v knjigi najde dotični slučaj in prošnja prepiše. Pri vsakem vzorcu je naznačeno, kako se mora prošnja kolkovati in katere dokumente treba priložiti. Knjigi je cena 20 Din. Naročila naj se pošljejo po poštni nakaznici na naslov: Tiskarna sv. Cirila, Maribor, Koroška cesta 5.